

متن پرسش

(۴ ۱۱۶۶۳) عدة من أصحابنا، عن أحمد بن أبي عبدالله، عن القاسم بن عروة، عن عبدالله ابن بكير، عن زرارة قال: سألت أبا جعفر عليه السلام عن قول الله عزوجل: يوم تبدل الارض غير الارض قال: تبدل خبزة نقية يأكل منها الناس حتى يفرغوا من الحساب، فقال له قائل: إنهم لفي شغل يومئذ عن الاكل والشرب فقال: إن الله عزوجل خلق ابن آدم أجوف ولا بدله من الطعام والشراب، أهم أشد شغلا يومئذ أم من في النار؟ فقد استغاثوا والله عزوجل يقول: وإن يستغيثوا يغاثوا بماء كالمهل يشوي الوجوه بئس الشراب. الكافي بابا الاكل مع الضيف با سلام خدمت استاد عزيز در رابطه با اين حديث: ۱. مفهوم «خلق ابن آدم اجوف» چیست؟ اجوف در اين حديث به چه معنا است؟ ۲. معنای طعام و شراب اخروی چیست؟ ۳. وجه و دليل نیاز انسان به غذا و شراب اخروی چیست؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام عليكم: «اجوف» به معنای خالی بودن و نیازمندبودن است و لذا از اين جهت همواره انسان در ذات خود اجوف و نیازمند به غير است حتی در قیامت، جهت رفع نیاز خود نیازمند انس با انوار الهی می‌باشد. موفق باشید